

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316212107
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2316212107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D., o zaplatenie 1.900,98 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25. mája 2017 č. k. 10C/293/2016-44 – voči zvyškovo zamietajúcejmu výroku II., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zvyškovo zamietajúcom výroku II. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ďalších 318,93 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 318,93 eura od 27.5.2016 do zaplatenia, úrok 109,56 eura, úroky z omeškania 0,94 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 109,56 eura od 27.5.2016 do zaplatenia, poplatky 1,94 eura, a to do 3 od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.582,05 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.5.2016 do zaplatenia, výrokom II. žalobu v ostatnej časti zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 66 % trov konania.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „ObZ“), § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. g/, k/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „ZoSÚ“) účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy.

3. Vecne dôvodil, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.3.2015 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru/pôžičky vo výške 2.000 eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 39,68 eura, t.j. celkovo sumu 3.809,28 eura. V zmluve však žalobca uviedol, že celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť, je 3.909,28 eura. V zmluve absentuje údaj, koľko zo splátky bude účtované na istinu, koľko na zmluvný fixný úrok. Podľa prehľadu splácania prvá splátka zaplatená dňa 20.4.2015 vo výške 40,65 eura bola započítaná tak, že suma 30,83 eura na úrok (75,8%) a suma 8,85 eura na istinu (21,77%), už druhá splátka bola započítaná tak, že suma 29,70 eura na úrok (73%) a suma 9,98 eura na istinu (24,55%). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že bolo na určení žalobcu, ako si bude anuitnú splátku účtovať, nebolo to dohodnuté v zmluve, preto súd ustálil, že náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. absentuje. Taktiež súd posúdil, že celková čiastka, ktorú musí

klient zaplatiť, je uvedená v nesprávnej výške (3.909,28 eura), nakoľko 96 mesiacov mal dlžník splácať 0,97 eura poistné, 39,68 eura anuitnú splátku a jednorazovo poplatok 100 eur za poskytnutie úveru, t.j. celková čiastka, ktorú by mal spotrebiteľ uhradiť, predstavuje sumu 4.002,40 eura. V zmluve uvedené poplatky, ktoré si následne účtoval žalobca, súd vyhodnotil ako neprijateľné, nakoľko boli dlžníkovi oznámené v zmluve a ich výšku a spôsob ukladania nemohol ovplyvniť, ani s nimi nesúhlasil, musel ich len prijať. Súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Po preskúmaní úverovej zmluvy z pohľadu, či obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona) a obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú dlžník musí zaplatiť. Zmluva obsahuje len údaj o počte splátok 96, výšku mesačnej splátky 39,68 eura. Zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny a aká na splátku úroku. Táto skutočnosť nevyplýva ani z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom. Podľa názoru súdu táto zákonná náležitosť nemôže byť v spotrebiteľskej zmluve naplnená len uvedením súhrnnej výšky mesačnej splátky. Z uvedeného údajov nie je spotrebiteľ schopný vyvodiť, aké bude navýšenie sumy, ktorú si v skutočnosti požičiava a z akých konkrétnych zložiek sa skladá celková suma, ktorú bude napokon povinný veriteľovi vrátiť. Ide o náležitosť stanovenú priamo zákonom. Pre absenciu uvedenej náležitosti je preto nutné úver v zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovanému bola ako poskytnutá na úver čiastka 2.000 eur, pričom žalobca preukázal, kedy a v akej časti došlo k úhrade jednotlivých splátok (417,95 eura), preto žalobe v časti zaplataenia istiny vo výške 1.582,05 eura vyhovel. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania vo výške 5% (výška dohodnutá v zmluve) z nesplatennej istiny, súd ich žalobcovi priznal odo dňa 27.5.2016. Vo zvyšnej časti súd žalobe nevyhovel a zamietol ju, a to v časti zaplataenia vyčíslených nezaplatených úrokov vo výške 109,56 eura, vyčísleného úroku 0,94 eura a nezaplatennej istiny vo výške 318,93 eura (t.j. žalovaná suma 1.900,98 eura mínus vyhovené v časti 1.582,05 eura), nakoľko v zmysle vyššie uvedeného považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, kde žalobca ako vo veci čiastočne úspešný účastník má právo na náhradu trov konania v pomere úspechu 66 % voči žalovanému (úspech žalobcu 83%, úspech žalovaného 17 %).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v časti náhrady trov konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v obchodných podmienkach a všeobecných obchodných podmienkach (VOP). Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov boli uvedené v samotnom texte zmluvy tak, že výška anuitnej splátky je 39,68 eura, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.4.2015, počet anuitných splátok 96 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky - mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Počet a termíny splátok istiny aj úrokov boli rovnaké a boli určené termínom splatnosti anuitnej splátky, pričom uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy, čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Poukázal na aktuálnu judikatúru, konkrétne uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/149/2016 zo dňa 15.2.2017 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/68/2017 zo dňa 28.2.2017 a 6Co/84/2017 zo dňa 28.3.2017. Upriamil pozornosť aj na informáciu Odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18.4.2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bírúová, pričom uvedené stanovisko predstavuje právny názor Odboru ochrany finančných spotrebiteľov a tento právny názor bude uplatňovaný NBS pri vybavovaní podaní finančných spotrebiteľov, výkone dohľadu a vedení prvostupňových konaní. NBS uvádza, že vo svetle rozsudku vo veci C-42/15 nie je možno podľa smernice 2008/48 v rámci náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa údajov o výške, počte

a termíne splátok osobitne ku každej položke - istine, úroku, poplatkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere žiadať presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, čo fakticky predstavuje požiadavku na rozpis splátok po častiach. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. l) hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bude NBS pri vybavovaní podaní spotrebiteľov, výkonu dohľadu a vedení prvostupňových konaní uplatňovať výklad, v zmysle ktorého sa týmto neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Odvolateľ ďalej poukázal na konkrétne odseky rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15, ktoré podľa jeho názoru podporujú jeho právnu argumentáciu. Žalobca sa zároveň nestotožnil s tvrdením súdu, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v úverovej zmluve uvedená v nesprávnej výške. V zmysle bodu 1.2 zmluvy je celková čiastka 3.909,28 eura, pričom sa jedná o sumu vypočítanú podľa vzorca – $96 \times 39,68$ eura (3.809,28 eura) plus 100 eur. V zmysle zmluvy je celková čiastka tvorená súčtom výšky úveru a celkových nákladov s ním spojených, v tomto prípade sa k súčtinu počtu splátok a výšky splátky pripočíta poplatok za poskytnutie úveru v sume 100 eur. Zároveň je nesprávne aj nazeranie súdu na poisťné, nakoľko 0,97 eura mesačne je suma poisťného zahrnutá v anuitnej splátke 39,68 eura.

5. Rozsudkom z 24.10.2018 č. k. 11Co/205/2017-88 Krajský súd v Trnave ako odvolací súd výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v časti nároku na náhradu trov konania potvrdil a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Na základe dovolania žalobcu proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd uznesením z 27.10.2022 sp. zn. 2Cdo/108/2021 rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že v danom prípade dovolací súd rozhodoval o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 235/2017, 2 Cdo 161/2019, 2 Cdo 103/2020, 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 56/2018, 5 Cdo 132/2017, 3 Cdo 45/2018, 7 Cdo 147/2019, 7 Cdo 50/2020, 7 Cdo 22/2021, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (ZoSÚ v znení v čase uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky“. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru, od ktorého sa dovolací súd nepovažoval za potrebné odkloniť, dospel dovolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP v napadnutom výroku II. zmeniť.

8. Keďže vyhovujúci výrok I., ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.582,05 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27.5.2016 do zaplatenia, nebol napadnutý odvolaním žiadnej zo strán, je rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatný a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného

dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu (titulom zaplataenia nesplatennej časti poskytnutého úveru) čiastočne zamietol, keď dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) a obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú dlžník musí zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ).

10. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené a ide o prejednanie právnej otázky (nie otázky skutkovej), nebol daný zákonný dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania podľa § 385 ods. 1 CSP (a teda ani na nariadenie pojednávania odvolacím súdom). Odvolací súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvej inštancie. Nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, ktorého existencia nebola v danom prípade daná.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia istiny 1.900,98 eura, zmluvného úroku z nezaplataenej istiny do dňa zosplataenia v sume 109,56 eura, úroku z omeškania z neuhradených splátok do zosplataenia v sume 0,94 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataenej istiny 1.900,98 eura od 27.5.2016 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataených úrokov 109,56 eura od 27.5.2016 do zaplataenia a nezaplataených poplatkov za poistenie vo výške 1,94 eura. Podľa zisteného skutkového stavu, strany sporu uzavreli dňa 20.3.2015 úverovú zmluvu č. 197152, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou úveru za podmienok uvedených v zmluve, a to vo výške úveru 2.000 eur, s fixnou úrokovou sadzbou 17,9 % ročne do splatnosti, poplatkom za poskytnutie úveru 100 eur, výškou anuitnej splátky 39,68 eura, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 0,97 eura mesačne, termínom splatnosti 1. anuitnej splátky 20.4.2015, počtom anuitných splátok 96, splátky boli dojednané mesačne so splatnosťou v 20. deň kalendárneho mesiaca. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.3.2023, výška RPMN 21,76 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy 16,16 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 3.909,28 eura. Za obdobie od 20.4.2015 do 22.2.2016 žalovaný žalobcovi na úver zaplatil sumu 417,95 eura, z ktorej sumy žalobca zaúčtoval na istinu 99,02 eura, na úrok 308,26 eura, na poistné 10,67 eura. Keďže žalovaný neplnil podmienky úverovej zmluvy - neplatil splátky riadne a včas, rozhodol žalobca o predčasnej splatnosti celého úveru dňa 26.5.2016, a to po predchádzajúcom zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplataenia druhou upomienkou/ opakovaným upozornením zo 14.4.2016. Žalovaný zostal v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel.

12. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, ktorý poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, a to pre absenciu náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ a k/ ZoSÚ.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/, k/ ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splataenia.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci na základe odvolania žalobcu (pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania) konštatuje, že zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu prvoinštančný súd správne posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ako spotrebiteľ takto nekonal. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 2 písm. d) ZoSÚ a je preto nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú

právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, t. j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ. Súd prvej inštancie však obsahové náležitosti uzatvorenej spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle § 9 písm. g/ a k/ ZoSÚ nesprávne právne posúdil, ako dôvodne namietal odvolateľ.

16. Pokiaľ ide o údaj o celkovej výške úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ), tento údaj zmluva nepochybne obsahuje v správnej výške 3.909,28 eura, t.j. ako súčin počtu splátok 96 a výšky splátky 39,68 eura (t.j. 3.809,28 eura) s pripočítaním sumy poplatku za poskytnutie úveru 100 eur (§ 2 písm. h/ ZoSÚ). Nesprávny výpočet celkovej výšky úveru súdom prvej inštancie vychádzal z nesprávneho pripočítania sumy poisťného, pretože dojednané poisťné už bolo zahrnuté v mesačnej anuitnej splátke 39,68 eura.

17. Rovnako tak nesprávne právne posúdil súd prvej inštancie i absenciu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluve. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, ako aj ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné uzatvoriť, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

18. Z pohľadu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, odvolací súd konštatuje, že predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, a preto úver na základe tejto zmluvy poskytnutý nemožno považovať v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má teda nárok na úroky z poskytnutého úveru, ako aj poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nebolo vecne správne.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v odvolaní napadnutej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, pretože neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

20. Zmenou napadnutého rozsudku vznikla podľa § 369 ods. 2 CSP odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o celom nároku na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho, ako aj dovolacieho konania. Tento nárok tvorí jeden celok. V celom rozsahu úspešnému žalobcovi preto odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov celého konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Senát dovolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).